

Ἰούλιος.

Κυριακή 7η Ἰουλίου 2024

Β' Ματθαίου.

(Ματθ. 4, 18 – 23).

«κηρύσσων τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας»

(Ματθ. 4, 23).

Σήμερα βλέπουμε τόν Ἰησοῦ μαζί μέ τούς πρώτους μαθητές Του νά πηγαίνει παντοῦ «κηρύσσων τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας».

Πάντοτε ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε καί ἔχει ἀνάγκη τρία πράγματα, τό ἀληθινό κήρυγμα, τό μοναδικό εὐαγγέλιο καί τήν ἀνεπανάληπτη Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Πρῶτον. Πολλά κηρύγματα ἔχει ἀκούσει ἡ ἀνθρωπότητα στό πέρασμα τῶν ἐποχῶν. Κηρύγματα τά ὁποῖα προσπαθοῦν νά τή χειραγωγήσουν πρὸς συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Κηρύγματα πού ἐξυπηρετοῦν σκοτεινά συμφέροντα. Κηρύγματα πού προσπαθοῦν νά κάνουν πλύση ἐγκεφάλου, πού δημιουργοῦν ιδεολογήματα καί ὀδηγοῦν σέ ιδεοληψίες. Κηρύγματα πού καλλιεργοῦν τόν φανατισμό, τή μισανθρωπία, τίς διακρίσεις, τή βία. Κηρύγματα πού ἀποπροσανατολίζουν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν σκοπό τῆς ὕπαρξής του καί τόν ὀδηγοῦν στήν κακία ἢ στήν ἀνηθικότητα. Κηρύγματα μίσους καί διχασμοῦ κομματιάζουν τίς κοινωνίες καί τά ἔθνη. Κηρύγματα μιᾶς ψεύτικης ἀγάπης καί κάποιου ἀπατηλοῦ παραδείσου ἀποχαυνώνουν τούς ἀνθρώπους, κοιμίζουν τίς συνειδήσεις, γιά νά μὴν ἀντιδροῦν μπροστά στήν ἀνηθικότητα καί στήν ἀπανθρωπιά. Κηρύγματα πού βγαίνουν ἀπό στόματα ὑποκριτῶν, οἱ ὁποῖοι ἄλλα λένε

καί ἄλλα κάνουν, κουράζουν καί ὀργίζουν τούς ἀκροατές. Προκαλοῦν ἀποστροφή καί ἀντίδραση. Γέμισαν οἱ ἀκοές τῶν ἀνθρώπων ἀπό κηρύγματα πού ἀκούγονται κατά κόρον καί πού δέν ἔχουν οὐσιαστικό περιεχόμενο. Τώρα πλέον δέν συγκινοῦνται ἀπό τίποτε. Ἡ ἀδιαφορία εἶναι πλέον καθολικός τρόπος ἀντίδρασης στά ποικίλα κηρύγματα. Ἡ ἀδιαφορία γίνεται νοοτροπία καί τρόπος ζωῆς. Ἡ ἀδιαφορία γίνεται τό σύγχρονο καρκίνωμα, πού ἀπειλεῖ τήν κοινωνική συνοχή, τήν οἰκογενειακή θαλπωρή, τίς διαπροσωπικές σχέσεις καί ὀλόκληρη τήν πνευματική καλλιέργεια. Τό κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ, ὅμως, δέν εἶναι σάν τά ἀνθρώπινα κηρύγματα. Εἶναι λόγος ζωῆς, οὐράνιος, καθαρός, ἐλεύθερος, ἀναγεννητικός καί ζωοφόρος. Τό κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ ἀγγίζει τίς ἀνθρώπινες καρδιές. Λύνει τά βαθιά ὑπαρξιακά προβλήματα. Ἀπαντάει στά θέματα πού βασανίζουν διαχρονικά τίς κοινωνίες. Ξεχωρίζει τό σωστό ἀπό τό λάθος. Ξεδιψάει

τίς ψυχές πού διψοῦν γιά ἀλήθεια καί δικαιοσύνη. Τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι πηγὴ φωτός, πού καθαρίζει καί φωταγωγεῖ τὰ μονοπάτια τῆς ζωῆς.

Δεύτερον. Ἡ ἀνθρωπότητα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τό γνήσιο καί μοναδικό εὐαγγέλιο. Πολλά πρόσωπα κάνουν βαρύγδουπες ἐξαγγελίες. Πολιτικοί, κοινωνικοί μεταρρυθμιστές, οικονομικοί παράγοντες, φιλόσοφοι, πρόσωπα τοῦ πνεύματος καί τῆς κουλτούρας ὑπόσχονται πολλά καί διάφορα. Ἐπαγγέλλονται τούς σωτῆρες καί ἐξαγγέλλουν ἀλλαγές πού θά τακτοποιήσουν ὅλα τὰ κακῶς κείμενα καί θά λύσουν τὰ πανανθρώπινα προβλήματα. Πολλοί εὐαγγελίζονται «χαράν μεγάλην», ἀλλά φέρνουν θλίψη καί ἀπόγνωση στους ἀνθρώπους. Ἔτσι ἡ ἀνθρωπότητα ἀναζητᾷ τό ἀληθινό εὐαγγέλιο. Τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐλπίδα καί ἡ χαρά τοῦ κόσμου. Μεταμορφώνει τόν ἄνθρωπο.

Θεραπεύει τήν ἁμαρτία. Ἀπαλύνει τόν πόνο. Καταργεῖ τά ἀδιέξοδα. Νοσηματοδοτεῖ τή ζωή. Ἀκυρώνει τό κακό. Θεσμοθετεῖ ἕνα νέο ἦθος. Τό εὐαγγελικό ἦθος τοῦ χριστιανοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ θυσία, ἡ προσφορά, ἡ δικαίωση μέσα ἀπό τήν ὑπομονή, ἡ διεκδίκηση μέσα ἀπό τόν ἀληθινό διάλογο, ἡ ἀποδοχή τοῦ ἄλλου, ἡ ἀνοχή, ἡ καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Τό χριστιανικό εὐαγγέλιο εἶναι ἡ εὐχάριστη ἀγγελία πώς ἡ ἐλπίδα δέν χάθηκε μέ τήν ἁμαρτία, τό κακό δέν νικάει, ὅσο κι ἂν φαίνεται ὅτι θριαμβεύει πρόσκαιρα, ἡ ἀγάπη δέν μολύνεται, ὅσο κι ἂν βρωμίζει ἀπό τήν ἀνηθικότητα, ἡ ἀλήθεια δέν σκεπάζεται, ὅσο καί ἂν καταπιέζεται ἀπό τό ψέμα, ἡ σωτηρία δέν ἀκυρώνεται, ὅσο καί ἂν πολεμιέται ἀπό τίς δυνάμεις τοῦ σκότους. Τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό φῶς καί ἡ ζωή τοῦ κόσμου. Αὐτό δέν εἶναι μία θεωρητική διατύπωση. Εἶναι ἡ ἀδιάψευστη ἐμπειρία ὅσων ἔβαλαν στή ζωή

τους τό εὐαγγέλιο καί τήν ἔζησαν σύμφωνα μέ τίς ἐπιταγές του.

Τρίτον. Ἡ ἀνθρωπότητα ἔχει ἀνάγκη τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἰησοῦς διέτρεχε τή Γαλιλαία «κηρύσσων τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας». Διακήρυττε τήν εὐχάριστη ἀγγελία ὅτι ἔφτασε ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ Βασιλεία δέν εἶναι σάν τίς βασιλεῖες αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Δέν εἶναι ἓνα ἀκόμα πολίτευμα ἀπό ἐκεῖνα πού καταπιέζουν, ἐξουθενώνουν καί ἐκμεταλλεύονται τούς ἀνθρώπους. Δέν ἔρχεται νά προστεθεῖ ὡς ἐξουσία στίς πολλές ἐξουσίες πού ὑπομένει ἡ ἀνθρωπότητα. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν ἔχει τόπο, δέν ἔχει χρόνο, δέν ἔχει σύνορα. Σ' αὐτήν ὅλοι εἶναι ἄρχοντες καί πρίγκιπες. Ὅλοι ἀπολαμβάνουν τά ἴδια ἀγαθά. Ὅλοι τιμοῦνται μέ τιμές ἀνεκκλάλητες. Ὅλοι φωτίζονται ἀπό τό φῶς τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι πλουτίζουν ἀπό τά ἀγαθά καί τίς παροχές τῆς θεϊκῆς ἀγάπης. Ἡ Βασιλεία

τοῦ Θεοῦ βρίσκεται μέσα στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων. Δέν εἶναι τόπος εὐμάρειας οὔτε κατάρσασαση εὐτυχοῦς ἀποχαύνωσης. Εἶναι δυναμική σχέση. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ζωντανή σχέση, ἡ ἀκατάβλητη ἔνωση τοῦ πιστοῦ μέ τόν ἐρασμιώτατο τῆς καρδιᾶς του Νυμφίο Χριστό. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ξεκινάει μέ τήν πίστη καί τήν ἐμπιστοσύνη στόν Χριστό καί δέν τελειώνει ποτέ. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἦλθε καί κυριαρχεῖ στόν κόσμο, ἀφοῦ ὁ Χριστός ἐπισκέφτηκε τήν ἀνθρωπότητα. Ὅποιος ἀποδέχεται τόν Κύριο καί χτίζει μία προσωπική σχέση μαζί Του, καθίσταται πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Πολιτογραφεῖται στό πολίτευμα τῆς αἰωνιότηας, τό ὁποῖο ξεκινάει ἀπό τή γήινη πραγματικότητα. Ὁ πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι καί πολίτης κάποιου κοσμικοῦ κράτους καί μέλος κάποιας τοπικῆς κοινωνίας. Αὐτό δέν τόν δυσκολεύει. Ἡ ζωή του μέσα στόν κόσμο δέν ἀκυρώνει τήν ἐμπειρία τῆς σχέσης του μέ

τόν Χριστό. Ζεῖ μέ τίς δυσκολίες τῆς παρούσας πραγματικότητας, ἀλλά ὁ ἐσωτερικός καί οὐσιαστικός προσανατολισμός του βρίσκεται στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ. Ἀνταποκρίνεται στίς κοσμικές ὑποχρεώσεις του, ἀλλά δέν ἀγχώνεται γι' αὐτές. Διαχειρίζεται τά κτυπήματα τῆς ζωῆς καί τούς πειρασμούς τοῦ κακοῦ, ἀλλά δέν διαλύεται, δέν θρυμματίζεται, δέν καταθλίβεται ἀπ' αὐτά. Ξέρει πώς ἡ πραγματική πατρίδα δέν εἶναι ἐδῶ, ἀλλά στήν αἰωνιότητα.

Ὁ Κύριος πάντοτε θά διατρέχει τόν κόσμο «κηρύσσων τό εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας». Τό κήρυγμά Του θά ξυπνάει συνειδήσεις. Τό εὐαγγέλιό Του θά δίνει ἐλπίδα. Ἡ Βασιλεία Του θά κυριαρχεῖ ἀθόρυβα. Ἄς λυσομανάει τό κακό ὅσο θέλει. Ὁ Παντοδύναμος Βασιλέας θά εἶναι πάντοτε ὁ Χριστός. Σ' Αὐτόν ἀνήκει ὅλη ἡ δόξα καί ἡ ἐξουσία τῶν αἰώνων. Ἀμήν.